

Kamu kurumlarında çalışan elemanların her zaman bir üst amirleri olmuştur.

Bu elemanlar ister memur kadrosunda olsun, ister memur üstü şef olsun, ister yardımcı müdür olsun, isterse müdür olsun.

Kesinlikle hepsinin bir üstü vardır.

O halde her kademe bir üstünün emrine tabidir.

Dolayısıyla astlar üstleriyle uyum içinde çalışmak zorundadırlar.

Kamuda bu anlayış halen varlığını ve ağırlığını sürdürürken ve hissettirirken üst derecede olanlar astlarına istedikleri boyutta hükmetmektedirler.

Hatta üstler başarısızlıklarını astlarının üzerinden örtmeye bile yeltenmektedirler.

Çünkü kamuda çalışmanın temel anlayışı ve yapılanması böyledir.

Örneğin; bir siyasetçi olarak bir ilde veya bir ilçede başarı sağlayamıyor ve hizmet üretemiyorsanız... O ilçe sizin hedefinizdeki hizmet boyutlarının üzerinde bir çita yüksekliğinin üzerindeyse... Başta valiye, kaymakama, daire müdürüne, başhekim hatta partinizin il veya ilçe başkanı ve yöneticilerine saldırmaya başlamışsınızdır bile. Bu tavırlar başarı imiş gibi gelir size. Aslında anlamadan ayağınızı kurşunlamaya başlamışsınızdır. Bu durum size çoktan kan kaybettirmeye başlamıştır açıkçası. O zaman siz ikinci döneme ulaşmadan siyaset mezarlığında yerinizi almış ve hiç beklemediğiniz bir anda Osmanlı tokadını yemiş, siyasi mevta olmuş olabilirsiniz.

Esasen memleketin her köşesi sizin gibi siyaseten kendisini her vesileyle “vazgeçilmez” zannedenlerle doludur.

Oysa bu memleket ve bu millet ne çok büyük partileri ve onların mensuplarını siyaset mezarlığına gömdü, hepimiz biliriz.

Umarım bütün kutsal değerleriniz ziyaret ettiğiniz yerlerin dini değeri boyutundadır... Yalandan numara yapmıyorsunuzdur. İbadet bir anlamda memlekete hizmet etmekle de eşdeğerdur. Görüyoruz ki; sizin gibilerinin anlayışı toplumun genelinin anlayışı gibi değil!... Halkımız yaşamsal değerlerine de sahip çıkmaktadır. Yönetimsel rejiminin de, dinsel değerlerinin de sahibidir.

Bu gün hep birlikte sahiplendiğimiz bu ülke topraklarında ezan sesi duyuyorsak, camilerimizde özgürce namazımızı kılıyorsak, demokratik haklarımızı dibine kadar kullanabiliyorsak Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün sayesinde bunu yaşıyoruz.

Öyle değil mi?...

Belde Belediyeleri kapanıyor

Bu durum çözüm mü, çözümsüzlük mü?

İçişleri Bakanlığının hazırladığı yasa gereği nüfusu 2 binin altındaki belde belediyeleri kapatılacak.

İlgili bakanlığın hazırladığı taslağın kısa süre içinde meclise gelip onaylanacağına kesin gözle bakılıyor. Daha önceki yıllarda da gündeme gelen belde belediyelerinin kapatılması durumu askıya alınmış ve bu günlerde yeniden gündem oluşturmaktadır.

Ordu ilimizde de yasanın çıkmasının ardından 18 belde belediyesinin kapatılması gerekecek. 18 Belde kapanırken üç yeni ilçe olacak. İl genelinde toplam Belde sayımız 52.

Bu kapsamda Fatsa'da da 4 belde kapanacak. 8 Beldesi olan Fatsa'da Geyikçeli, İslamdağ, Kösebucağı ve Aslancami Beldeleri kapanacak olan beldeler arasında. Bolaman, Yalıköy, Hatipli ve Ilıca Beldelerimiz ise hizmetlerine devam edecek.

“Verilen hak geri alınmaz” anlayışından hareket edecek olursak kapanan beldeler için bir olumsuz yapılanmanın içinde bulunduğu söz konusudur. Daha doğrusu meseleye hukuksal tabanlı bakıldığında çok çeşitli yorumlar yapılabilir. Bizde zaman zaman “küçük beldelerin kapatılması gerekir” tarzından görüş beyan etmişizdir. Aslında işin birde sosyal boyutuna bakmak gerekir. Bu belde belediyeleri uzun yıllar buldukları yerlerde halka hizmet veriyor. Su, yol, kanalizasyon gibi altyapı alanında işlev sağlıyor. Sosyal yaşam alanlarının gelişmesine katkı sunuyor. Beldelerimiz her ne kadar dağınık bir coğrafyaya hizmet veriyor olsalar da hizmet alanlarında bir şehir yaşamının temellerini oluşturuyorlar. Yol, su, kanalizasyon, park, bahçe, çocuk oyun alanları gibi hizmetlerin öncülüğünü yapıyorlar. Eğitim ve sağlık yatırımlarına destek sağlıyorlar. Tabii ki; kıt bütçeleri ile. Bu kıt bütçelerle çeşitli hizmetleri üretebiliyorlarsa imkanlarının genişletilmesi durumunda daha çok iş yapacakları kesin. Bu çerçeveden bakıldığında hatta ve hatta şehirlere göçün önlenmesinin bile önünü kesiyor olabilirler. Vatandaşlarımız yaşadıkları beldelerde belediyeler eliyle yapılan hizmetlerle sosyalleşiyorlar, şehirde yaşama kültürünü algılıyorlar, dolayısıyla toplu yaşam alanlarının ortak sorumlulukları ile tanışıyorlar. Belde Belediyelerinin bu bakımdan da değerlendirilmesi lazım. Her ne kadar belde belediyeleri kapanmalı görüşünde olursa da meseleyi iki boyutuyla ele almakta fayda görmekteyiz.

Bu haliyle Fatsa 4 beldesini kaybedecek. Bu 4 belde artık hizmetleri Özel İdareden alacak.

Örneğin Akkuş'ta, Mesudiye'de veya Fatsa'da kapanan bir belde de su kesildiğinde, kanalizasyon patladığında, yol kapandığında, okulun, sağlık ocağının, caminin bir sorunu olduğunda Ordu Özel İdareden eleman gelecek, arızayı giderecek. Bu işlem kaç günde gerçekleşir siz düşünün.

O halde meseleye sadece nüfus yönüyle bakmamak gerekir.

Bu beldelerin kurulumu zor olmuştur.

Kapanması çok kolay...

Olası yaşanacak sıkıntıları da kolayca algılayabilecek miyiz, önleyebilecek miyiz, çözüm getirebilecek miyiz?

Özel İdare Müdürlerine yeni görevlerinde başarılar dileriz. Tabii başarabilirlerse.

Savaşın önünde hiçbir engel duramıyor

Irak'ta ve Suriye'de kan durmadı.

Savaş son hız devam ediyor.

Ne bayram diyorlar, ne seyran.

Suriye'de bayram süresince ateşkes ilan edildi kimse uymadı.

Boğazlayan boğazlayana.

Bu ne kin, bu ne nefret.

Irak'ta bombayı vücuduna saran canlı bombalar rahatlıkla atlıyor ölüme. Kendileriyle birlikte onlarca ölü. Hiç mi Allah Korkusu yok bu insanlarda. Nasıl ve ne amaçla inandırıyorlar bu insanları. Var mı dinimizde can almak. Yazıklar olsun.

Irak işgal altında, hiçbir zaman huzur bulamayacak.

Suriye iç savaş hali yaşıyor. İnanın bu savaş yıllarca bitmeyecek. Çünkü emperyalist güçler kancayı taktı mı işiniz tamamdır. Hayatta huzur bulamazsınız.

Aynı ülke insanlarını nasıl birbirine düşman ediyorlar. Yüzyıllardır bir arada yaşamış, iyi ve kötü günlerde topraklarına sahip çıkmış, barışı ve kardeşliği önde tutmuş olan toplumları nasıl birbirine boğazlatıyorlar, görüyoruz.

Yaşadığımız coğrafya çok dengesizleşti. Bir hesap içinde yaşanan bu dengesizlikler ve olumsuzluklar yarın kime sıçrayacak, bunu anlamak zor değil.

Coğrafyanın merkezinde Türkiye var.

Irak ve Suriye'de bu gün yakılan ateş yarın bizim ocağımıza da düşebilir.

Engelleyebilir miyiz?

Bence asla...

O halde geleceğimizi karartmayacak ortamların oluşması için birlik ve bütünlüğümüzün temellerini kaynaştırmalı ve sağlamlaştırmalıyız.